

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen	: A te B vs C te D
Zaak	: Hulpmiddelen, hulphond
Zaaknummer	: ANO08.190
Zittingsdatum	: 11 juni 2008

BINDEND ADVIES

Zaak: ANO08.190 (Hulpmiddelen, hulphond)

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (Prof. mr. T. Hartlief (voorzitter), mr. J.H.A. Teulings en mr. drs. P.J.J. Vonk)

(Voorwaarden zorgverzekering 2007, art. 10 Zvw, 2.9 Bzv, 2.6 en 2.34 Rzv)

1. Partijen

A te B, hierna te noemen verzoeker,

tegen

C te D, hierna te noemen de zorgverzekeraar.

2. De bestreden beslissing

Verzoeker komt op tegen de beslissing van de zorgverzekeraar van 12 november 2007 inzake de afwijzing van de aanvraag voor verstrekking van een hulphond.

3. Ontstaan en verloop van het geding

- 3.1. Ten tijde van de onderhavige aanvraag was verzoeker bij de zorgverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de Beter Af Polis (hierna: de zorgverzekering). Dit is een schadeverzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 BW en betreft een zorgverzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, Zorgverzekeringswet (verder: Zvw). Tevens was verzoeker aanvullend verzekerd bij de zorgverzekeraar.
- 3.2. Verzoeker heeft een spina bifida, tethered cord en scoliose. De laatste jaren bemerkt hij een achteruitgang in het algeheel functioneren. In dit kader heeft verzoeker bij zijn zorgverzekeraar aanspraak gemaakt op verstrekking van een hulphond. Bij brief van 12 november 2007 heeft de zorgverzekeraar aan verzoeker medegedeeld dat zijn aanspraak is afgewezen.
- 3.3. Verzoeker heeft aan de zorgverzekeraar om heroverweging gevraagd. Bij brief van 10 december 2007 heeft de zorgverzekeraar aan verzoeker medegedeeld zijn standpunt te handhaven.
- 3.4. Bij brief van 13 december 2007 heeft verzoeker de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) verzocht te bepalen dat de zorgverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen, ten laste van de zorgverzekering (hierna: het verzoek).
- 3.5. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoeker het verschuldigde entreegeld ad € 37,00 voldaan, waarna de commissie de zorgverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoeker te reageren.

- 3.6. De zorgverzekeraar heeft daarvan gebruik gemaakt en heeft de commissie bij brief van 7 februari 2008 zijn standpunt kenbaar gemaakt. Een afschrift hiervan is op 29 april 2008 naar verzoeker gezonden.
- 3.7. Bij brief van 29 april 2008 heeft de commissie het College voor zorgverzekeringen verzocht om advies, conform artikel 114 lid 3 Zvw. Bij brief van 30 mei 2008 heeft het CVZ bij wege van voorlopig advies de commissie geadviseerd het verzoek van verzoeker af te wijzen om de reden dat bij verzoeker geen sprake is van een medische indicatie op grond waarvan hij aanspraak kan maken op een hulphond. Het beroep op zorgondersteuning zal namelijk niet verminderen door de inzet van een hulphond. Een afschrift van het CVZ-advies is op 2 juni 2008 aan partijen gezonden.
- 3.8. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Verzoeker heeft op 3 mei 2008 schriftelijk medegedeeld mondeling gehoord te willen worden. De zorgverzekeraar heeft op 3 juni 2008 schriftelijk medegedeeld niet gehoord te willen worden.
- 3.9. Verzoeker is op 11 juni 2008 in persoon gehoord. Hij is daarbij in de gelegenheid gesteld te reageren op het advies van het CVZ.
- 3.10. Tijdens de hoorzitting heeft verzoeker verklaard dat door de Stichting Hulphond Nederland een praktische indicatie is gesteld. Deze indicatiestelling heeft de zorgverzekeraar de commissie per fax van 26 juni 2008 doen toekomen. Een afschrift hiervan is op 16 juli 2008 aan verzoeker gezonden.
- 3.11. Bij brief van 16 juli 2008 heeft de commissie het CVZ een afschrift van het verslag van de hoorzitting, alsmede van de nadien ontvangen stukken, gezonden met het verzoek mede te delen of zulks aanleiding geeft tot aanpassing van het voorlopige advies. In reactie daarop heeft het CVZ bij brief van 23 juli 2008 de commissie medegedeeld dat de stukken geen aanleiding vormen tot aanpassing van zijn advies en dat het voorlopige advies als definitief kan worden beschouwd.

4. Het standpunt van verzoeker

- 4.1. Verzoeker kan zich niet vinden in het argument van de zorgverzekeraar dat in zijn geval geen hulphond wordt verstrekt, omdat hij geen externe zorg krijgt, waardoor het niet mogelijk is om te besparen op de kosten van deze zorg. Verzoeker stelt dat de zorgverzekeraar bij zijn beoordeling onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn medische situatie, waaronder het feit dat bij verzoeker sprake is van een progressief verlopend proces van immobiliteit en verslechtering van de neurologische functies. In de huidige toestand van zijn rug is overmatig rekken, strekken en buigen van de wervelkolom onverstandig, omdat deze handelingen schade veroorzaken aan zijn zenuwbanen. Verzoeker geeft aan dat de inzet van een hulphond hem behoedt voor schade aan het ruggenmerg. Hierdoor kan verzoeker de inzet van externe hulp zo lang mogelijk proberen uit te stellen en zelfstandig blijven wonen.
- 4.2. De behandelend revalidatiearts van verzoeker omschrijft in diens bij verzoekers aanvraag gevoegd advies nader de achteruitgang in het algeheel functioneren van verzoeker volledig rolstoelgebonden is. Bukken en reiken is voor verzoeker niet meer mogelijk, waardoor activiteiten die daarmee te maken hebben de pijnklachten verergeren en de persoonlijke verzorging en de dagelijkse huishoudelijke taken belastend voor hem zijn.

4.3. Ter zitting is door verzoeker ter aanvulling aangevoerd dat door de Stichting Hulphond in augustus 2007 een praktische indicatie is gesteld. Verder geeft hij aan dat het rekken, buigen en reiken steeds moeilijker wordt, waardoor hij meer noodzakelijke handelingen moet uitstellen. Verzoeker geeft aan dat hij nog geen professionele hulp heeft en daarom bepaalde activiteiten laat liggen en pas in een laat stadium aan buurtgenoten vraagt te helpen. Het zal niet lang meer duren voordat hij wel professionele hulp zal moeten inschakelen. De handelingen die de hulphond voor hem kan verrichten, bestaan uit hulp bij het aan- en uitkleden, het uittrekken van zijn overjas, deuren openen en sluiten, gordijnen openen en sluiten, oprapen van gevallen spullen, spullen uit kasten pakken, artikelen uit de schappen pakken bij het boodschappen doen en artikelen pakken van het winkelpersoneel, was in en uit de wasmachine halen en in de wasdroger doen en het bed afhaken. Verder stelt verzoeker dat in artikel 2.34 van de Regeling zorgverzekering (verder: Rzv) niet staat dat het verminderen van het beroep op zorgondersteuning moet zien op de huidige zorgondersteuning.

4.4. Verzoeker komt tot de conclusie dat zijn verzoek dient te worden toegewezen.

5. Het standpunt van de zorgverzekeraar

5.1. De zorgverzekeraar verwijst naar de zorgverzekering en de regelgeving en stelt dat vaststaat dat verzoeker geen zorgondersteuning krijgt, hetwelk een voorwaarde is voor verstrekking van een hulphond. Een hulphond mag namelijk alleen verstrekt worden als deze hulp vervangt en het beroep op ondersteuning van buitenaf aldus wordt verminderd. De zorgverzekeraar wijst er in dit kader nog op, dat een hulphond niet verstrekt mag worden als preventief middel om te voorkomen dat de verzekerde hulp van buitenaf moet gaan inschakelen.

5.2. Verder stelt de zorgverzekeraar dat het aantal taken dat de hulphond, zowel binnenshuis als buitenshuis, in het geval van verzoeker moet gaan uitvoeren, te gering is om te spreken van een substantiële bijdrage aan de ADL/HDL waardoor de hond een adequate voorziening zou worden. Ook dit is een vereiste voor de verstrekking van een hulphond, aldus de zorgverzekeraar.

5.3. De zorgverzekeraar komt tot de conclusie dat de aanvraag van verzoeker terecht is afgewezen.

6. De bevoegdheid van de commissie

Voor zover het onderhavige geschil betrekking heeft op de zorgverzekering, is de commissie bevoegd daarvan kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen. De commissie is daarentegen niet bevoegd ten aanzien van de aanvullende verzekering.

7. De beoordeling van het geschil

7.1. Het betreft hier een naturapolis, zodat de verzekerde in beginsel is aangewezen op gecontracteerde zorg van door de zorgverzekeraar gecontracteerde zorgverleners. De aanspraak op hulpmiddelenzorg is geregeld in artikel 22 van de zorgverzekering. Dit artikel bepaalt, voor zover hier van belang, dat aanspraak op verstrekking van hulpmiddelen bestaat overeenkomstig het reglement Hulpmiddelen.

- 7.2. Het reglement Hulpmiddelen bepaalt vervolgens, voor zover hier van belang, dat dit reglement een uitwerking geeft van de Regeling zorgverzekering (Rzv) en verwijst wat betreft de hulphond naar de artikelen 2.6 lid 1 sub ff en 2.34 Rzv.
- 7.3. Artikel 22 van de zorgverzekering en het reglement Hulpmiddelen is volgens artikel 2.1 van de zorgverzekering gebaseerd op de Zvw, het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Rzv.
- 7.4. Artikel 11 lid 1 onderdeel a Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde bij wie het verzekerde risico zich voordoet, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft. Hulpmiddelenzorg is conform artikel 11 lid 3 Zvw, naar aard en omvang omschreven in artikel 2.9 Bzv, en uitgewerkt in artikel 2.6 Rzv. De aanspraak op hulphonden is geregeld in de artikelen 2.6 lid 1 sub ff en 2.34 lid 1 sub b Rzv. Laatstgenoemd artikel bepaalt, voor zover hier van belang:

“Hulpmiddelen als bedoeld in artikel 2.6, eerste lid, onderdeel ff, omvatten:

a. (...)

b. hulphonden die een substantiële bijdrage leveren aan de mobiliteit en de algemene of huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van een verzekerde die volledig doof is of die als gevolg van blijvende, ernstige lichamelijke functiebeperkingen aangewezen is op hulp bij die mobiliteit of bij algemene huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen, waardoor zijn zelfstandigheid wordt vergroot en het beroep op zorgondersteuning vermindert.”

- 7.5. Het voorgaande leidt tot het oordeel dat de in de polis opgenomen regeling strookt met de toepasselijke regelgeving.
- 7.6. In geschil is of bij verzoeker sprake is van een verzekeringsindicatie op grond waarvan hij aanspraak kan maken op verstrekking van een hulphond.
- 7.7. Verzoeker heeft onder andere met spina bifida, tethered cord en scoliose, en is volledig rolstoelafhankelijk. Bij verzoeker is sprake is van een progressief verlopend proces van immobiliteit en verslechtering van de neurologische functies. De laatste jaren is zijn toestand achteruitgegaan. Bukken en reiken is niet meer mogelijk.
- 7.8. De commissie stelt vast dat verzoeker nu nog bijna alles zelfstandig doet. Hoewel de hond mee zou kunnen helpen met enkele huishoudelijke taken, zoals voorwerpen van de grond oprapen en het aanpakken van spullen tijdens het boodschappen doen, is daarmee nog niet aannemelijk geworden dat de hulphond een substantiële bijdrage levert aan de algemene huishoudelijke dagelijkse levensverrichtingen van verzoeker, noch dat door inschakeling van een hulphond ook het beroep op zorgondersteuning vermindert. Dat dit over niet al te lange tijd vermoedelijk anders zal zijn, vormt thans geen reden voor toewijzing van zijn verzoek, omdat zodanige preventieve zorg geen verzekerde prestatie is. Nu toewijzing niet mogelijk is, behoeft de vraag, of een hulphond een doelmatige voorziening kan zijn, in dit kader geen bespreking.
- 7.9. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.

8. Het bindend advies

8.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 4 augustus 2008,

Voorzitter